

pekuniær Byrde til foruden den tidligere. Der kommer ogsaa andre Forhold i Betragtning. Betalingen paa Vidstrup Sindsfygeanstalt er for tredje Klasse — ikke for første eller anden, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) mente — lavere end paa Statsanstalten. Det er altsaa for de mindre Bemidlede, at Overgangen vil blive ubehagelig. Det vil ogsaa blive Tilfældet i den Henseende, at de Sindsfyge ved at opholde sig paa den Kjøbenhavnske Anstalt ere i Nærheden af deres Familie, at Lægen kom mer ind til Kjøbenhavn en Gang om Ugen, og at de Sindsfyges Familier kunne henvende sig til ham. Dette er imidlertid mindre Forhold; men det hører med til at vise, at der for Kjøbenhavn er gode Grunde til ikke at gaa ind paa Fællesskabet. Det er ikke, som det er sagt, fordi man har lyst til at beholde sit Sindsfygevesen for sig selv, men ligesom fordi Sindsfygevesenet er bedre tjent med, som Forholdene for Diebliffet maa stille sig, at den nuværende Indretning bibeholdes. Det forekommer mig ogsaa at maatte være et Motiv til, at naar man nu vil gaa den anden Vej, som Justitsministeren har foreslaaet, og som Udvalget er gaaet ind paa, nemlig at give Kjøbenhavns Kommune Erstatning for, at den beholder sin egen Sindsfygeanstalt, skulde man ikke være altsom regnende i den Henseende. Idet man maa erkjende, at Kjøbenhavn har bidraget saa meget til Sindsfygevesenet og sørget saa godt for det, at der fra den Side kan reises et Krav, forekommer det mig, at man ikke kan blive staaende ved, som Justitsministeren mente, at der udelukkende skal tages Hensyn til Forholdet mellem Kjøbenhavns og Landets Folkemængde, eller at Forholdet mellem det Bidrag, som Staten giver, og hvad Landet hidtil har givet baseres paa Folketalsforholdet. Staten betaler nu ikke i Forhold til Folkemængden, men i Forhold til Antallet af Sindsfyge. Det er muligt, at Ministerens Beregning theoretisk ser rigtig ud, men hvorledes stiller det sig praktisk? I Virkeligheden bliver Landet fri for en Byrde, og den Byrde kunde Kjøbenhavn ogsaa blive fri for ved at gaa ind paa Fællesskabet. Hvor Meget skulde da Staten betale, hvis Kjøbenhavn gjorde det? Jeg tror, at det omtrent vilde blive 200,000 Kr., naar man gjør den Beregning, at Betalingen bliver den samme for Kjøbenhavn som for det øvrige Land. Staten tjener altsaa meget betydeligt ved, at Kjøbenhavn selv beholder sin Anstalt; den sparer derved omtrent 120,000 Kr. Dernæst forekommer det mig ogsaa at være billigt at sige: Ligesom det øvrige

Land skal ogsaa Kjøbenhavn fritages for en Byrde; hvor Meget er da den Byrde, der hviler paa Kjøbenhavn? Den er saa og saa stor, og den overtager Staten. Det forekommer mig at være det naturlige Raasonnement. Det er naturligt at beregne, hvad Kjøbenhavn betaler efter den Betaling, der svares for det øvrige Land. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er en ubillig Fremgangsmaade, der er foreslaaet med Hensyn til Kjøbenhavn, at en Erstatning paa 83,000 Kr. er ikke ganske svarende til, hvad Billighed maa forbre. — Naar det ærede Medlem fra Aarhus (Singerslev) gjorde gjældende, at naar man vilde gaa den Vej som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) og foretage en Beregning efter Patientantallet, saa maatte Kjøbenhavn ogsaa ind under en Kontrol med Reglerne, hvorefter Belægningen og Udskrivningen paa den Kjøbenhavnske Anstalt finder Sted. Men her komme vi ind paa et andet Spørgsmaal. Der er naturligvis Ingen, der vil tro, at man i Kjøbenhavn for sin Fornøielses Skyld beholder de Sindsfyge længere paa Anstalten end nødvendigt, eller at man der optager flere end dem, der trænge til at være paa Anstalten. Spørgsmaalet er altsaa, om Kjøbenhavn skulde ind under en Kontrol, fordi man maatte der følger en humanere Fremgangsmaade, end man hidtil har fulgt ved Statsanstalterne, begrundet i, at man ikke har haft Plads paa Statsanstalterne. Det er jo nu erkjendt, at noget af det, som især gjør Mangelen paa Plads paa de nuværende Anstalter saa særdeles uheldig, er netop, at de Sindsfyge trænge til at komme tidlig under Behandling paa en Anstalt. Der er da ingen Grund til at stille den Kjøbenhavnske Anstalt under en særlig Kontrol, fordi man der følger Principer, der ere stemmende med Videnstaben og Humaniteten. Naturligvis er den Kjøbenhavnske Anstalt under et vist Tilsyn, nemlig fra Justitsministerens Side, og jeg tror ikke, at der behøves et strengere Tilsyn, eller at dette vil fattes. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds mente, at vi fra vor Side altid gjøre gjældende, at naar Staten giver Understøttelse, skal den ogsaa have Ret til at kontrollere, saa svarer jeg altsaa, at her er netop en Kontrol, men dernæst maa jeg sige, at det ærede Medlem følger ikke det Princip; thi den Kontrol og Indsigtelse, som Staten har paa Folkehøiiskolerne, og som mange Steder vistnok helst maatte være noget større, end den er, er i alt Fald ikke større end den, der nu udøves af Justitsministeren overfor den Kjøbenhavnske Sindsfygeanstalt. Det ærede Medlem kan derfor ikke bruge det Ar-